

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Виногорова А.І.

аспірант,

Національний авіаційний університет

ГАРАНТУВАННЯ СВОЄЧАСНОСТІ ПРИЗНАЧЕННЯ СУДДІ НА ПОСАДУ ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ – НЕОБХІДНА УМОВА ЕФЕКТИВНОГО КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУДІВ

У Конституції України закріплено принцип поділу державної влади на законодавчу, виконавчу та судову, встановлено гарантії незалежного правосуддя і недоторканності суддів, визначено основні напрями реформування судово-правової системи й засади судочинства.

Кадровий потенціал відзначається основною цінністю в діяльності практично усіх суб'єктів публічної влади. Так, у Меморандумі про взаєморозуміння між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки щодо основних напрямів та цілей програми допомоги з боку Агентства США з міжнародного розвитку у 2012 році від 03.08.2012 р. розвиток кадрового потенціалу суб'єктів публічної влади розглядається як одна з умов становлення справедливого та демократичного врядування [1].

Відповідно до Закону України «Про судоустрій та статус суддів» кадрове забезпечення судів здійснюється Президентом України, Вищою радою правосуддя, Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, Національною школою суддів, Пленумом Верховного Суду, головами місцевих, апеляційних, спеціалізованих судів, головою Верховного Суду, зборами суддів, з'їздом суддів України, Радою суддів України, судьями, Державною судовою адміністрацією,

керівниками апаратів судів. Діяльність кожного суб'єкта, уповноваженого на здійснення кадрового забезпечення судів, чітко регламентується законом та вчиняється ним в межах наданих повноважень. Так, професійний статус судді, вимоги до діючого судді та кандидата на посаду судді, права та обов'язки судді, порядок добору та призначення на посаду судді, порядок його проведення, спеціальна підготовка, порядок обрання суддів на адміністративні посади, відповідальність, звільнення та припинення повноважень судді визначаються Конституцією України та Законом України «Про судоустрій та статус суддів». Призначення на посаду судді здійснюється Президентом України за поданням Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому законом.

Необхідно підтримати позицію Венеціанської комісії, висловлену у її Висновку № 803/2015 щодо запропонованих змін до Конституції України в частині правосуддя відповідно до редакції, затвердженої Конституційною комісією 4 вересня 2015 року від 26.10.2015 р., щодо обов'язку Президента призначити кандидата на посаду судді за поданням ВРП, а також необхідності закріплення на законодавчому рівні правових гарантій своєчасного виконання Президентом цього обов'язку (п. 14) [2]. Попри сплив значного проміжку часу з моменту висловлення цієї позиції вона продовжує залишатись актуальною, оскільки сьогодні на розгляді Президента України перебуває значна кількість справ про призначення на посаду судді, рішення по яким не приймається протягом значного проміжку часу.

Запобіжником щодо невинуватених затримок у призначенні Президентом України на посаду судді є встановлення у ч. 2 ст. 80 Закону «Про судоустрій і статус суддів» строку, протягом якого Президент України має видати указ про призначення судді. Втім, такий запобіжник сьогодні є вочевидь недостатнім.

Призначаючи суддю на посаду, Президент України реалізує свою функцію голови держави, а тому правовідносини, у межах яких реалізуються його зазначені повноваження виходять за межі предмета адміністративно-правового регулювання. У конституційно-правовому аспекті дієвим засобом належного функціонування державних

інституцій є система стримувань і противаг як система повноважень взаємно компенсаційного характеру. Наприклад, важлива інтегративна функція вбачається у повноваженнях Конституційного Суду України як органу конституційної юрисдикції, уповноваженого вирішувати правові спори. Конституційний Суд України при вирішенні зазначених спорів має забезпечити баланс інтересів його сторін ґрунтуючись при цьому на нормах Основного Закону [3, с. 176]. Така позиція, попри сплив значного проміжку часу з моменту її висловлення, продовжує залишатись актуальною. Тому ефективним вбачається вирішення окресленого питання засобами конституційного права, зокрема у межах системи стримувань та противаг. Такий висновок підкріплюється й сучасним розумінням судової влади як самостійної гілки державної влади, що має бути представлена достатньо ефективними засобами у межах системи стримувань та противаг.

Список використаних джерел:

1. Меморандум про взаєморозуміння між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки щодо основних напрямів та цілей програми допомоги з боку Агентства США з міжнародного розвитку у 2012 році від 03.08.2012 р. *Офіційний вісник України*. 2012. № 74 (08.10.2012). Ст. 3019.
2. Висновок № 803/2015 щодо запропонованих змін до Конституції України в частині правосуддя відповідно до редакції, затвердженої Конституційною комісією 4 вересня 2015 року від 26.10.2015 р. Ліга-Закон. URL: https://ips.ligazakon.net/document/view/MU15080?an=2&is_no_morph=true (дата звернення: 21.01.2022).
3. Конституційне право України: підручник / за ред. М.О. Баймуратова. Київ : Правова єдність, 2009. 1008 с.